Ч. 66. Львів, субота 13. мая 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 1000 М ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ: Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. М. ЛИСЕНКА, УКРАЇНСЬКЕ ПЕДАҐОҐІЧНЕ ТОВАРИСТВО, УКРАЇНСЬКА РЕМІСНИЧА БУРСА

повідомляють, що

в неділю дня 14. мая ц. р. о год. 12-ій в полудне відправиться в Архікатедральній Церкві св. Юра

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за бл. п.

ОЛЕКСАНДРА МИШУҐУ

о ерового співака світової слави і великого Добродія українських культурних інституцій

помершого дня 9. марта ц. р. у Фрайбурзі.

На це Богослуження запрошують названі Т-ва ціле українське Громадянство і всі українські Інституції.

У Львові, дня 11. мая 1922. р.

На маґінесі ґенуенської конференції.

I.

Відень, 5. мая 1922 р.

(м-й) В статті з 30. квітня с. р. ми обширно представили ворожнечу двох дотеперішних союзників Англії і Франції, яка передовсім тепер в Ґенуї виступила так яскраво перед очима політичного світа. Щоби нашу суспільність зазнайомити близче з тою, для всіх европейських народів, а з окрема для українського народу, дуже важною у своїх будучих наслідках, справою, наводимо голос одного нині вже старшого бувшого дипльомата, який через ряд літ аж до 1914 р. займав становище посла в Парижі. Він помістив на днях статтю п. з. „Історично-політичні основи ґенуенської конференції. — Боротьба за ґеґемонію в Европі". Хід думок сеї статті такий:

Ґенуенська конференція має велике значіння для пізнання історично-політичних мотивів. Можливість легкого пізнання істнуючих політичних тенденцій в Европі була причиною сеї повздержливости Поанкаре, котрий радо був би повитав скоре розбиття ґенуенської конференції. Франція, як верховодяча сила, мусіла станути в огнищі (осередку) політичної уваги та переходити усі роскоші, як також і небезпеки splendid isolation".

Вже перші тритижневі конференційні наради виявили наглядно сучасні чинники розвою людства. Ясно виринає змагання Франції до ґеґемонії в Европі і до виелімінування Англії, себто її впливів з европейського континенту; далі, змагання Франції до опанування світом на основі ослаблення англійської сили; третє; приступлення Росії до світової політики; четверте: становище Зєдинених Держав проти імперіялістичної політики Франції.

Перша мета довгої французької, при тім послідовної історії від Людвика XIV., Наполеона I. аж по теперішні часи була все ґеґемонія в Европі. Се останнє було лише перша мета, бо ся ґеґемонія мала служити до увільнення Франції від усіх небезпек з боку инших континентальних держав, а тим самим мала дати Франції вільну руку до ширшої, обіймаючої цілий світ політики, а саме до боротьби проти Англії. З другого боку ходило рівночасно Франції о забезпечення свого провідного становища в Европі, тім півострові великого азійського континенту, супроти Азії, а тим самим супроти Росії. Тій цілі служили системи східно европейських союзів, як Швеції, Польщі і Туреччини за панования Людовика XIV., а навіть союзи між Францією й Прусами проти Австрії. Потім Наполеон підняв спробу, в самій-же Росії усунути небезпеку, що загрожувала французькій ґеґемонії з її сторони. Алеж і ся боротьба була лише засобом до дальшої цілі, до ослаблення і побідження Англії. І його метою було: через Росію до Індій. І так завсіди, на протязі цілих століть обманювано людство тимиж самими кличами до боротьби „за свободу людства, за справедливість", до боротьби проти житниці Европи, проти Німеччини, до боротьби для ратовання „загроженого світового мира", колись зі сторони німецьких цісарів Габсбурґів, пізнійше цісарства Гогенцолєрнів, а тепер з боку німецької републики.

Тепер Франція має необмежену власть над Европою. Лиш в однім напрямі мав німецький народ деяку свободу рухів: в своїм господарстві. Також і того позбавити німецький народ було цілю французької політики; удержати його і під господарським оглядом з залежности від себе, чого вже доконано під оглядом мілітарним. Правда, Франція спротивилася навіть можливости дискусії над питанням репарацій, але вона всеж таки побоюється висунення отсього питання в Ґенуї, питання, яке має рішаюче значіння для господарського життя Европи, а тим самим і для цілого світа. І так Франція постаралася о те, що репараційна комісія, ще перед конференцією в Ґенуї, поставила нечувані домагання до Німеччини.

Тепер повторюється знана з історії гра. Франція, спираючись на ґеґемонії в Европі, ступає на шлях світової політики, зверненої проти Англії. Вона піддержує спільно зі своїми наємниками в Европі зброєння, і то в розмірах, яких світ досі не знав. Ті зброєння унеможливлюють інтервенцію держав, що не підчиняються приказам Франції.

Франція намагається усильно вплинути на Туреччину, щоби вона відкинула установлені в Парижі пропозиції щодо перемиря з Грецією, бо вона не хоче допустити до розвязання ісламійського питання, яке викликує трудности, що загрожують Англії в Єгипті й Індіях, а тим самим ослаблюють її світове становище. Вкінці намагається вона навязати тісні зносини з Японією, щоби створити противагу співділанню Великої Британії і Зєдинених Держав, та спільно з Японією провадити окрему, незалежну від Англії, політику в Росії. Сей, для Англії дуже некорисний розвій подій, був лиш тому можливий, що Англія, у версайльськім мирі, сама подала руку до знищення рівноваги европейських держав, рівноваги, котра була основою її світового панування, і тому, що допомогла Франції до панування в Европі, дала їй також нагоду вести політику, звернену проти Англії. А ся політика відбивається дуже некорисно на господарськім життю Англії.

І супроти Росії веде Франція таку саму політику, як супроти Німеччини. На місце репарацій, як способу удержання Німеччини в залежности, виступає вона супроти Росії з домаганням звороту позичених на воєнні приготовання проти Німеччини міліярдів. І ся боротьба ведеться в Ґенуї.

Проти змагань французького імперіялізму за ґеґемонію в Европі і відповідний світовий вплив, як також о привілеї в Росії, виступили Зєдинені Держави. Правда, вони покищо відмовляються від офіціяльної участи в Ґенуї, але дуже рішучо починають з свого боку уживати того самого способу, що Франція у відношенню до Німеччини і Росії, а саме: звороту довгів. З такою сильною зброєю виступають Зєдинені Держави проти імперіялістичних змагань Франції.

Вже три тижні триває ґенуенська конференція. В підкомісіях зроблено багато дрібничкової праці. Натомість у питаннях великої ваги, уживаючи конференційного вислову, можна сказати, що „основа переговорів зменшується постійно". Ще не вирівнано засадничих суперечностей, а передовсім не далося ще перемогти імперіялістичних змагань Франції, які — як передше, так і тепер — перепиняють кооперацію Німеччини і Росії у світовім господарськім життю. Але вже слідні признаки відповідної пресії проти сього імперіялізму.

15. с. м. здержимо висилку часопису всім вп. Передплатникам, що залягають з передплатою за місяць май!

Справа Східної Галичини.

Наради політичної підкомісії ґенуенської конференції з дня 10. ц. м. почалися від розважування питання, чи поодинокі письма, зажалення і протести взагалі мають бути поставлені в програму ґенуенської конференції, відповідно до договору в Кан, посвяченому приверненню мира і довіря в Европі. Відтак ходило о ствердження, чи дотичні справи не управильнено уже осібними конвенціями, або чи їх управильнення не є в процесі ліквідації.

В дискусії заявив Льойд Джордж, що не можна при інтерпретації поступати малодушно. Ходить о це, щоби виконати цілу працю. А коли бажається привернути мир і довіря в цілій Европі, то перш за все треба усунути ці спірні квестії, які можуть нарушити згоду і співпрацю у східній Европі. Льойд Джордж апелює до великодушности учасників конференції, які не повинні обмежувати програми праць конференції.

Питання Литви і Східної Галичини мусять бути безумовно упорядковані в Ґенуї. Що правда договори передбачили спеціяльні орґанізації, які мають занятися управильненням тої квестії, одначе вони не дійшли

Пр. 136|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 62. з дня 9. мая 1922. в артикулах під наголовками 1) Прецедент німецько-російського договору" в уступі від слів „ми вказували" аж до слів „договір в Рапальо", 2) „Дописи з краю" в уступах а) межи словами „о увільнення цілого села" і „від даних", б) від слів „Так виглядає" аж до кінця артикулу, 3) Новинки (Що на це дирекція поліції) в уступі від слів „Мабуть тим" аж до кінця [illegible] в [illegible] чину з § 65а) з. к. узнав доконану 8. мая 1922. року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1862. Д. п. д. № 6. ех 1863 а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мкп. — Львів, дня 9. мая 1922.

(Підпис [illegible])

до дефінітивної розвязки, а ті постанови, які тут і там винесено не були приняті інтересованими сторонами. Льойд Джордж підчеркнув, що не випадає, щоб так многоважні питання передавати з інстанції до інстанції. Найвища пора, щоби їх дефінітивно полагодити.

Обговорюючи квестію Вил на Східної Галичини сказав Льойд Джордж ще раз, що ці питання мусять бути безумовно вирішені в Генуї. Коли політичний субкомітет не похочує узяти ті справи під розвагу, тоді він буде примушений предложити її пленум конференції, щоби могти ствердити відповідальність кождого з осібна.

Як порушено справу Східної Галичини.

Один з львівських щоденників подає телеграфічну відомість з Варшави, що держави господарі генуенської конференції постановили виключити з нарад справу Грузії, Вірменії, Азербейджану і басейну Сари; натомість постановили передати політичній підкомісії справу Східної Галичини і Литви. Ті справи мали би бути полагоджені політичн. комісією при участи Німеччини і Росії. Скірмунт конферував з Сканцером в справі Східної Галичини і Литви, застерігаючися проти такого способу вирішення, а підкреслюючи компетенцію в тих справах тільки тих держав, що підписали версайльський трактат. Льойд Джордж згодився в порушених питаннях уступити тільки що до басейну Сари, натомість з натиском зазначив, що проблеми Східної Галичини і Литви є занадто важні для европейського мира, отже мусять бути конференцією вирішені. Супроти того Барту згодився на передання українського і литовського меморіялів політичній субкомісії, котра вирішить, чи є компетентною до розгляду тих справ, та Льойд Джордж заявив, що колиб навіть підкомісія признала себе некомпетентною, то він порушить справу на повній комісії.

Барту заповів протест проти порушування тих справ на конференції.

Польська реляція.

Про хід засідання 5 великодержав дня 10. ц. м. кореспондент ПАТ-у подає такі подробиці:

При обговоренню меморіялу Петрушевича в справі Східної Галичини і литовського меморіялу в справі Вільна забрав голос Л. Джордж, пропонуючи перекказати ці справи політичній підкомісії. — Барту вказує, що до тої квестії на факт, що обі згадані справи вже полагоджені істнуючими трактатами. — Л. Джордж налягає, щоб таки відіслати їх до підкомісії, бо вони занадто важні для мира Европи, щоб конференція не мала взяти їх під розвагу. Позволяють на це цілковито точки 2 і 3. резолюцій в Каннах. Л. Джордж не бачить причини, чому ті справи не мали би бути трактовані на пленум політичної комісії, Барту годиться остаточно на дискусію в політичній підкомісії, одначе застерігає собі право протесту на випадок, як би ті справи мали бути порушені на пленум політичної комісії. — Після промови Факти, що підчеркнув прінціпіяльно потребу попередного передискутування тих справ в політичній підкомісії, постановлено обі справи предложити підкомісії, котра сама рішить, в яких границях і в який спосіб має ними занятися.

Польська самоповність.

Польський міністер Скірмунт в розмові з кореспондентом ПАТ-у заявив, що не бачить ніякої небезпеки для Польщі, у факті переказання політичній підкомісії між иншими петиціями також литовських і українських територіяльних домагань. Підкомісія зможе за який тиждень після поладнання російської справи висказатися, чи і оскільки має вона занятися тими справами згідно з точками 2. і 3. резолюцій в Каннах, що мають на меті утревалення спокою в Европі. Це дасть мені, говорив Скірмунт, бажану нагоду перший раз офіціяльно в очах Европи ствердити наші права до теперішного нашого стану посідання та підчеркнути рішуче становище польського уряду в тій справі. Зможу вчинити це з тим більшою силою, що чую за собою непохитну та одноцільну волю польського народу. Дальше Скірмунт покликався на давнійше зобовязання Л. Джорджа, що без попередного порозуміння з польською делеґацією не буде виступати з ніяким проєктом в тім напрямі, а вкінци висловив свою надію на певну поміч французького уряду, який ніколи Польщі не покине.

Присилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

Конференція в Ґенуї.

Л. Джордж не зриває з Францією.

Чемберлен, промавляючи оноді в палаті громад заявив, що одержав підчас засідання лист, що його писав Л. Джордж до Барту. Зміст цего листа такий: Дорогий Пане Барту! Одержав я вістку, що анґлійські денники, подаючи зміст моєї розмови в Вами в суботу, приписують мені висказ, що французько анґлійська антанта — скінчена і що мої дорадники впливають на мене, щоби порозумітися з Німеччиною. Я поручив Чемберленови, спростувати цю злобну вістку. Також Вам був би я дуже вдячний, колиб Ви зволили спростувати це справоздання. Прошу Вас о це, тому що за високо ціню анґлійсько-французьку співпрацю, щоби стерпіти так фальшиве представлення річи, головно в хвилі, яка має таке велике значіння для взаємин наших країв. Все був я постійним приклонником антанти між Францією і Анґлією і то ще давно перед війною. Тепер стала ця приязнь для мене, як і для кождого Анґлійця, ще більше цінною, бо скріплена через спільно понесені жертви. Кладу отже великий натиск на це, щоби не приключилося ніщо, що моглоб викликати ріжницю думок між нашими великими демократіями, на співпраці яких спирається в так великій мірі европейський мир. Підписано: Давид Льойд Джордж.

Відчитання цего листа принято бурею оплесків. Відтак відчитав Чемберлен відому відповідь Барту.

Франція хоче рекомпензати.

Як довідується „Chicago Tribune“, французький уряд відповість на американську ноту в справі французьких воєнних довгів аж після ґенуенської конференції. Як що російські воєнні довги, затягнені у Франції, будуть в Ґенуї обнижені або їх заплата відкинена, тоді французький уряд зажадає, щоб те саме приноровлено при урегулюванню французьких довгів в Америці. Колиб союзники напирали на Францію, щоб дала Німеччині проволоку на 1922 р. або довшу мораторію, тоді Франція зажадає таких самих удогіднень з боку Америки.

Бельґія і Франція держаться.

На раді французьких міністрів в справі меморіялу до Росії Поанкаре сказав, що Бельґія не прийме ніякої угоди щодо прінціпіяльних переговорів. Колиб сталось щось противне, Франція мусілаб відказати свого підпису. Рада міністрів затвердила це становище. Дальше повідомив Поанкаре, що півофіціяльні переговори в справі репарацій є для Франції корисні. Лише в справі контролі фінансів домагання Франції не узглядненo, хоч така контроля конче потрібна, так що Франція в разі потреби повинна це зарядити навіть без участи союзників. Рада міністрів згодилась на це однодушно. Після засідання Поанкаре вислав до Барту телеґраму про становище Бельґії і про ухвалу французького уряду.

Росія домагається націоналізації маєтків і позички міліярда долярів.

Дня 10, ц. м. о год 1·30 попол. в звязку з нарадою пяти запрошуючих великодержав приняв Сканцер Чічеріна, котрий хотів передати йому меморіял, що наспів попередної ночі з Москви через Берлін з порученням для російської делеґації загострити деякі точки відповіди. Поручення це є наслідком демонстрацій, що приключилися в останніх днях в ріжних околицях Росії. Цей меморіял мав бути того змісту, як його подає денник Ляворо. Загострення заведені послідної ночі на припоручення Москви, торкають передівсім VII ст., себто жадають націоналізації в російській формі та торкають загострення домаганнь в справі кредитів. Висота кредиту, якого домагаються совіти виносить 1 міліярд долярів. Сканцер, просив Чічеріна, щоби на разі меморіял не передавав. Сканцер впевнив його, що меморіял відкине не тільки Франція, але також Бельґія та Анґлія та запропонував йому слідуюче: Нині пополудни перевірять по черзі італійські і анґлійські нові залучники меморіялу і виготовлять пропозиції, які будуть предложені вечером Чічерінови. Коли Чічерін згодиться на зміну, що буде підпринята експертами і коли до цего меморіялу будуть залучені статті, то передача його наступить завтра перед полуднем. Коли Чічерін не згодиться, тоді приготований ним загострений меморіял, буде переданий ще нині в ночі. Сканцер заявив, що в такім випадку боїться найгірших наслідків для конференції. Чічерін прийнявши предложення Сканцера поїхав сейчас до Ст. Марґаріта, де зложив російській делеґації звіт про свою розмову зі Сканцером. Л. Джордж згодився зовсім на предложення Сканцера і тепер відбуваються наради експертів, а ухвалені на них поправки будуть передані вечером Чічерінови. Сканцер поставив крім того умову, щоб російські делеґати не подавали до відома преси нового тексту, тому що тоді годі булоб щось відкликати. З огляду на те як довго наради не скінчаться, новий текст не буде оголошений.

Дискусія над бажаннями Ватикану.

В дискусії над меморіялом Ватикану Факта заявився за піддержкою домагань папи. Л. Джордж сказав, що не здає собі справи з того, як в політичній підкомісії буде можна перевести дискусію на цю тему. Релігійна спільність була все предметом поважних конфліктів. Конференція є завалена ріжними справами і не знати, як з ними прийти до ладу. Л. Джордж пригадує, що в 1919 р. оголошено в Росії релігійний декрет, якого не виконано. Справу треба основно провірити і вияснити. Жаспар є думки, що конференція повинна поперти домагання Ватикану. Л. Джордж відповідає, що не знає. які міри могли би держави зарядити, не мішаючись у внутрішні справи Росії. Є готов згодитися на те, щоби меморіял предложити політичній підкомісії, з огляду на пошану особи папи. Л. Джордж знає добре, що Ватикан не буде утруднювати ситуації в Европі, ставлячи безоглядно свої домагання. Барту згодився на це предложення, щоб Росія в політичній підкомісії сама могла висказатися щодо бажань Ватикану.

Домагання Болгарії.

Між 13 точками, якими займалися держави, що скликували конференцію, находився також меморіял Болгарії з пятьма домаганнями. Перше з них торкається відшкодування Болгарії, друге приноровлення клявзуль про найбільше упривілейовання до Болгарії, третє уділення заграничних кредитів, четверте признання прав національній меншости, пяте доступу Болгарії до Егейського моря.

Перше і друге домагання відкинено, тому що не належать до конференції. Домагання кредитів належить звернути до міжнародної корпорації, яка має бути утворена. Домагання доступу до моря має бути предложене союзови народів. На внесення, поставлене з боку Росії ухвалено, щоб Стамбулійського вислухав політичний субкомітет. Л. Джордж замітив в тій справі, що свого часу Стамбулійський був противний виповідженню війни союзникам і був увязнений королем Фердинандом, тому має особисте право бути висхухачем конференції.

Українські справи.

Благословення румунського митрополита.

Професор І. Огієнко одержав від румунського митрополита, Мирона Кристеа таке письмо: „Високошановний Пане! Я одержав брошури, надіслані при Вашому відношенні від 2. III. 1922 і приношу за них свою подяку п. Міністру. Я зарядив, щоби з них було зроблено витяги, і читаючи їх, сконстатував корисні старання для захисту інтересів Православної Церкви. Господь Бог нехай Вам допоможе робити все більші успіхи. З глибоким небесним благословенням:

Мирон Кристеа, Примат
Букарешт, 24. III. 1922 р.“

Лист Архієпископа Сучу.

У відповідь на листа проф. І. Огієнка одержано через Посольство в Румунії таке письмо: „Підтверджуємо одержання листа Його Ексцеленції міністра ісповідань української народньої республіки, як і одержання ріжних видань, надрукованих „Українською Автокефальною Церквою“. Дуже шкодуємо, що з причини непорозуміння мови не можемо зрозуміти їх змісту. Тимчасом просимо Господнього Благословення на Вашу Країну. Прийміть, мій пане, запевнення в моїй особливій повазі.

Блаж, 6. квітня 1922 р.
Василь Сучу,
Архієпископ і Митрополит Альби-Юлії і Фегераша“.

Всеукраїнський евангельський собор в Америці.

В місті Бафало в Америці 26—27 грудня 1921 року відбувся всеукраїнський евангельський собор. На цім соборі, між иншим, постановлено вислати до професора І. Огієнка листа з подякою за його працю на церковній ниві. „Хоч ми і не православні“ — пишуть до професора Огієнка, „але Вашу культурну працю в багатьох напрямках дуже цінимо“.

ВЕСНЯНІ - - - ВЕЧЕРНИЦІ : :

на дохід Українських Інвалідів
відбудуться
в суботу 13. мая ц. р. у великій — - салі Народнього Дому. - —
1—4 Початок о год. 8. веч.
Запрошення в днях 11—13 в год. 4—6 по пол. в „Доставі“.

Потяги до російського меморіялу.

Чічерін відвідав дня 10. ц. м. вечером Сканцера і одержав від нього спис поправок, які протягом дня поробили англійські й італійські експерти в порозумінню з Льойд Джорджем і Сканцером. Цей спис Чічерін переслав сейчас російській делеґації. Не можна передбачити що до ухвал цеї делеґації і які телеграфічні вказівки прийдуть з Москви. Відповіди надіються дня 12. в полудне.

Справа Гор. Шлеська.

„Пат" подає: В останніх днях подано в деяких закордонних і німецьких часописях вістку про можливість порушення справи Горішного Шлеська в Генуї. Супроти того належить ствердити, що така можливість виключена, тому, що справа Гор. Шлеська остаточно вирішена і не може вже бути предметом якихнебудь міжнародних дискусій. В кругах конференції уважають такі поголоски за безпідставні і тенденційні.

Коли скінчаться конференція?

Сканцер заявив в часі розмови, що ґенуенська конференція буде закрита між 20. а 30. мая ц. р. Висказався притім дуже оптимістично про її висліди.

Конференція сукцесійних держав.

„Н. фр. Прессе" доносить з Трієсту, що по думці тамошних кругів після ґенуенської конференції відбудеться третя конференція сукцесійних держав, яка займеться економічними справами неполадненими на попередній конференції.

Льойд Джордж в анґлійськім освітленню.

Льойда Джорджа в його вітчині в рівній мірі подивляють, як і поборюють. У відомім анґлійськім журналі „Fortnightly Review" старається І. Б. Ферт відповісти на питання, „чи теперішній премієр є необхідний" і дає притім дуже цікаву характеристику сього державного мужа. По його думці є тепер три кандидати на пост шефа нового кабінету: льорд Беркенгед, В. Черчіль і — Л. Джордж. З тих трьох є останній одинокий, який продовжує велику традицію льорда Дісраелі. Льойд Джордж є неуловимий, швидкий як вивірка, коли вона відкриє горіх, недовірчиво наближується до руки тримаючої сей присмак і, зручно вхопивши його, втікає зі скарбом в лапках. Подібно як вивірка закопує Льойд Джордж се, чого зараз не потребує і часто забуває, де воно сховане. Ніхто не вміє, як він, ескамотувати на очах публики свої найбільші помилки. Деякі його приятелі хотіли би вмовити в світ, що він як Едип підчас війни розвязував усі загадки Сфінкса. Поправді він помилявся як і цілий світ, але завдяки його незрівнаній відвазі, впертому оптимізмови та лискучій енерґії, завдяки його вібруючим промовам в годинах найглибшої зневіри нарід зачав нарешті вважати його втіленням залізної волі перемогти ворога. Се прикмета для політика неоцінена, уміти створити довкола себе таку атмосферу.

В комедіях Плявта буває роля невільника, який все вміє викрутитися від буків, відвертаючи увагу на когось иншого, втихомирюючи гнів пана або роблячи йому якусь прислугу. Се також одна з прикмет характеру Льойда Джорджа. В хвилі, коли вже проголошено його присуд смерти, він находить все якийсь спосіб для відвернення уваги. Льойд Джордж се урожений провідник демократії. Він уміє на протязі одної мінути сміятися і плакати. В неділю ранком він прибирає тон провідника, але в суботу вечером він є веселим гумористом. Його правительственна бандура має всілякі тональності: красномовність, гумор, пристрасть, обурення, тонкість, великодушність, ширість. Він уміє промовляти в недільній школі, уживати висловів торговця кіньми або стати око в око перед товпою і вчаровувати перед нею райські візії. Се не дивниця, що деякі люде ненавидять Льойда Джорджа, а другі не довіряють йому як злу, але ще менше дивним є, що велика товпа слухає його з насолодою і, кидаючи вгазу громи проти нього, вкінці не бачить світа поза ним.

Він зміняється безперервно, каже щось, а зараз опісля щось зовсім противне і присягає притім, що він остав вірним своїм непорушним засадам. Се допроваджує його противників до божевілля. Коли вони твердо переконані, що нарешті загнали його в кут, він висмикується їм і пропонує спільно полювати на шура, в якій то цілі, як він твердить, вони зійшлися. Льойд Джордж сказав раз, що добрі державні мужі частійше лучаються, як добрі політики і дав притім до зрозуміння, що не багато є політиків, котрі могли би чогось навчити державних мужів. Він сам є політиком від рана до вечера. Живучи лише для хвилі, він являється зразком опортуніста. Через те анґлійська демократія так привязана до нього. Він саме відповідає змінчивим настроям анґлійського народу.

Б.

В справі дітей Придніпрянців.

Про положення дітей Наддніпрянців, що находяться по ріжних таборах в Польщі, доходять до нас затрівожуючі відомости. Кілька соток дітей стоїть перед обличчем смерти від голоду, холоду та всяких недуг. Заходи кількох людей, хоч між ними є такі авторітети як проф. Огієнко, без помочи громадянства нічого не вдіють. Знаємо також, що заклики до тогож громадянства о поміч не мали таких успіхів, щоби та поміч бодай в мінімальній части санувала те лихо.

Кількадесять або й кількасот тисяч марок польських, жертвованих людьми доброї волі не загоїть хронічної рани. Треба більш плянової і доцільної діяльности в тім напрямі.

Галицьке громадянство мусить негайно усвідомити собі грозу положення і зрозуміти, що в данім випадку розходиться о преважну справу громадянського і національного значіння.

Вратувати дітей безперечно найбільш ідейних і активних громадян Вел. України, дітей, котрі вродилися і росли серед атмосфери боротьби за найвисші ідеали Народа — це значить зберегти для народного капіталу найкращу реверву будучих громадян Української Держави.

Попри це має порушена справа не меншу вагу з иншого погляду.

Коли сестра з сестрою погніваються, то нехай одна пригорне і попестить дітей другої, а тоді напевно вижене з її серця гнів.

Маємо нагоду засунути провалля, яке в останніх роках повстало між нами і Наддніпрянцями. Поможім їм у їх важкім положенню, в яке вони попали наслідком подій, що спричинили наше розєднання, утрім їм сльози, віднімім їм найбільшу журу, бо журу за долю їх найменших дітей, а тим чином реально без пустих слів і заяв утовчено шлях до поєднання.

Не допускаймо до тої ганьби, щоби наші брати просили о ласку наших ворогів, власне в такій потребі, котра є нашою органічною потребою.

Сливе пять міліонів українського населення в Галичині, свідомого своїх національних завдань, чейже не відчує надто тягару удержання і виховання кількох соток дітей, хоч би в ще гірших обставинах прийшлося йому жити.

Хочу подати під загальну розвагу свою думку що до способу ратовання пропадаючих дітей Наддніпрянців. Прийшла вона мені до голови в хвилі, коли я довідався таке: „Жіночий Кружок" в Коломиї вделеґував п. В до Чеснтохови з святочними дарами для Наддніпрянців. З Чеснтохови сповістила п. В. про страшне положення українських дітей і повідомила „Ж. К.", що забирає з собою троє дітей, для яких муситься найти приміщення в Коломиї.

Поступок п. В. гідний признання і уваги. Уважаю, що він може послужити почином до ширшої зорганізованої акції, котра обняла би всіх дітей Наддніпрянців в польських таборах потребуючих помочі.

Зрозуміле, що тою справою повинно займатися в першій мірі галицьке інтелігентне жіноцтво, зорганізоване в жіночих товариствах.

Уявляю собі, що центральна організація українського жіноцтва у Львові увійде в порозуміння в тій справі з такиж організаціями на провінції, виробить відповідний плян діяльности, забезпечить дітям приміщення в Захоронках, чи в приватних домах займеться перевезенням дітей до Галичини, а дальше місцеві жіночі товариства будуть вести опікунчий нагляд над дітьми. Належало би наперед порозумітися з проф. Огієнком, взяти від його спис дітей потребуючих ратунку, після віку, стану родичів і т. п.

В подробиці не буду удавати ся, тільки зауважу, що творення захоронок мабуть потерпіло би неудачу, для того більше практичним і успішним що до скорого переведення акції булоб розмістити дітей поміж чесні і патріотичні сімї по наших містах і селах. Центральна жін. організація призначать на поодинокі місцевости відповідно до їх величини певну скількість дітей, на пр. на Станиславів 20 (поміж старих кавалерів) і т. д., а місцеві організації подбають про забезпечення приміщення тої скількости дітей ще перед їх приїздом.

Не треба згадувати, що до співпраці і рішаючого голосу в тій справі мають бути притягнені також Наддніпрянці, котрі в першій мірі є заінтересовані долею своїх дітей.

„Жіночий Вістник" на сторінках „Укр. В.", евентуально наша жіноча часопись буде трибуною для порушування справ в заявку акцією помочі для дітей Наддніпрянців. Між иншим буде поміщувати спис добродіїв, котрі декларувалися приняти дітей на удержання і виховання, а також пятнувати тих, котрі мимо своєї спроможности відмовилися від того патріотичного діла.

Наше жіноцтво буде мати в тій акції широке поле до властивої їй характерови праці, гуманітарної і національної, а повівши її успішно добуде престіж для своєї організації, потрібний в початках її розвою.

Замічу ще, що головним нашим завданням у вихованню дітей Наддніпрянців буде — через нашу школу і втягнення їх у нашу товариську сферу — вщіпити в них елементи нашого світогляду і темпераменту як добавку до їх наддніпрянських психічних вартостей та вивести з них тип Всеукраїнців, котрі возьмуть на себе завдання всеціло обєднати Східну і Західну части України.

Іван Новодворський.

Шевченківські свята.

Підгайці.

Величаво відсвяткувала Підгаєччина 61. роковини смерти національного Пророка. Дня 7. ц. м. відбувся там заходами філії „Просвіти" святочний концерт, яким могли би повеличатися і більші міста.

Мушу признатися, що зі страхом прочитав я розліплені по місточку друковані афіші концерту, в програму якого входили великі й трудні композиції. А належить зазначити, що програма була не тільки з артистичним смаком уложена, але й під кождим оглядом бездоганно виконана.

Концерт розпочався „Заповітом" укладу Вербицького на мішаний хор з барітоновим сольом, яке відспівав п. Головінський. Після цього виголосив діяч Підгаєччини о. О. Гайдукевич глибоко обдуману святочну промову, в якій зясував значіння Т. Шевченка для відродження українського народу та вказав на ту силу, яку черпає український народ з Його творів під час сучасного лихоліття.

Дуже гарне враження зробила декламація молоденької Г. Шпундерівної, котра виголосила відважно і зі зрозумінням Алчевської „Шевченкови". Друга декламація Франка „Шевченкови", виголошена вимково у нас гарно п. П. Головінським, викликала на салі таку бурю оплесків, що п. Г. був приневолений віддеклямувати з належним успіхом Олеся „Розпались кайдани".

В музичну часть програми входили соля сопранове й барітонове, два мужеські і три мішані хори. Пна О. Дубицька відспівала прегарно Людкевича „Ой вербо" та Лисенке „Хустиночко мереженая", виявляючи усі прикмети свойого шляхетного голосу. Барітонові соля (Лисенка „Ой Дніпре" і Січинського „Фінале" та Гайворонського „Ой нагнувся дуб високий" — як надаток) в інтерпретації такого інтелігентного співака, як п. І Яримович —зробили також на усіх як найкраще враження і причинилися чи мало до звеличання свята.

Мішаний хор кромі „Заповіту" відспівав ще Сениці „Згасає день", Гайворонського „Їхав стрілець" та велику кантату Лисенка „Бють пороги". Головно ця остання композиція випала незвичайно добре. Не менче гарно вийшли й мужеські хори („На прю" і Людкевича „Косар").

Хорами дірігував д-р Блавацький і йому належиться признання за працю біля вивчення і виведення таких поважних і трудних композицій. Фортепяновий провід спочивав в руках п. І. Дубицької, котра вивязалася зі свойого завдання вповні вдоволяючо.

Свято закінчилося відспіванням „Національного Гимну", після чого присутні розійшлися з вдоволенням та з вірою в кращу будуччину.

Гість.

Свято Шевченка в Болгарії.

Зі Софії пишуть нам:

Свято Шевченка і роковини наших організацій відзначили службою Божою на українській мові: хор співав на українській мові, а п. отець болгарин служив на славянській, але молитву за Вітчину складену Проф. І. Огієнком, читав українською мовою. На всіх присутних молитва справила надзвичайно сильне враження; більшість плакала.

Любінь великий.

За ініціятивою місцевого пароха вибрано Шевченківський Комітет, що дня 23. IV. улаштував Концерт з нагоди 61. роковин смер-

ти поета. На програму зложилися мужеські хори: „Заповіт" при живім образі, промова М. Девоссера, декламація: Шевченка „Кавказ" п. О. Мрака, муж. хор: „Уже літ за двісті" муз. Лисенко, міш. хор.: „Сонце заходить, муз. Роздольського, „Думи мої" муз. Вербкевича, цітоні декламації: „Поклін Тобі" — Ромко Фединський і „Розрита могила". По концерті відограли діти сценічний образок М. Коворіса п. з.: „Тарас Дитина". На закінчення відспівано „Ще не вмерла Україна". Чистий дохід у сумі 12.480 мп. зложено дня 24. 4. 22. на фонд „Учіте ся, брати мої". — Діріґенти хорів п. М. Девоссер і п. Й. Баран.

Дописи з краю.

Козівщина.

Аматорські вистави. Нові читальні. Підготовний кооперативний курс.

Дня 17. і 23. квітня 1922 дала читальня „Просвіти" в Слободі Золотій аматорську виставу. Вдачно відіграно силами місцевої молоді комедію Янкевича „Вихованець". Прихід з вистави, призначений на відновлення читальняного дому збільшився о 50.000 мп.

Дня 30. квітня 1922 відбулися в Каплицях загальні збори відновленої читальні „Просвіти" в присутности відпоручника філії Василя Чаплі з Козови та двох жандармів з постерунку в Плотичи. Вписалося 27 членів. Членську складку установлено на 500 мп. річно. для молоді від 18 літ 250 мп.

До виділу вибрано: головою господаря Дмитра Пирога, а далі Ілька Петрова, Павла Лісевича, Гринька Поповича, Михайла Жуковського, Івана Павлишина, Льва Поповича, заступниками Миколу Кота, Миколу Райковського та Василя Мурованого.

Каплиці — се село невеличке, числить 70 господарств та славиться тим, що передплачує 12 примірників української преси.

Освітну роботу в селі спинює лакавний війт (теж Українець), котрий вихвалювався в день зборів, що колиб захотів, то розігнав би сейчас просвітні збори.

Дня 30. квітня 1922 відбулися загальні збори відновленої читальні „Просвіти" в Городищу в присутности відпоручника філії Петра Оруня з Козови. Жандарм з Кізлова на жадання відпоручника філії вилеґітимувався наказом старостства що до участи в зборах.

Про збори повідомив в церкві громадян о. Іван Мінко і збори випали дуже численно.

Головою читальні вибрано господаря Семена Ремеза, а до виділу ввійшли: Василь Кривокульський, Василь Міляк, Олекса Міляк, Кость Кульматицький, Михайло Дубовий, Данило Табака.

В зборах взяли участь відпоручники сіл з Плотичі, зі Слобідки і з Млинця. На зборах домагалися члени заснування в Городищу кооперативи, про яку інформував відпоручник філії.

З днем 1. червня 1922 приготовлює філія товариства „Просвіта" в Козовій спільно з місцевою кооперативою „Воля" одномісячний підготовний кооперативний курс, з котрого повинні скористати села Козівщини.

Оплата на курс 1000 мп. при власних харчах. Зголошення на курс приймає філія тов. „Просвіта" в Козовій до рук голови адв. д-ра Михайла Західного. *Ма.*

Кролевник пов. Дрогобич.

Село віджило.

Село, знане доси зі своїх „старокурсників", по світовій заверусі, стало прозрівати й відновлятись. Постановлено відкрити читальню „Просвіти", але це не удалось через перешкоди з боку місцевих властей, та через те, що дім бувшої читальні ім. М. Качковского є заінтабульований на це „общество". Тому в порозумінню з „молодими" та „старими" дня 26. марта відкрито читальню ім. Качковского з тим застереженням, що мається оживити культурно просвітне життя, та розпочати економічну організацію. В листопаді м. р. засновано споживчу спілку „Робітничо-Рільничий Союз", що розвивається гарно. Дальше пороблено заходи около відновлення каси Райфайзена. Недавно відбулося аматорське представлення „Пещена дитина", що принесло 82.000 мп. доходу, який призначено на уладження сцени. Тепер підготовлюється штуку „Дай серцю волю, заведе в неволю".

Свитазія пов. Сокаль.

Знущання поліцаїв над селянами.

В селі Свитазів повіт Сокаль, коли населення було в церкві на богослуженню, польські кольоністи без якогонебудь дозволу зі сторони громадської зверхности, заняли громадську канцелярію мнимо в цілі закладання якоїсь читальні. Тому, що зробили це безправно і без дозволу зі сторони громади, кількох хлопців, вийшовши з церкви, прогнало зайдів з громадського уряду. Другого дня, (5. мая) два жандарми з місцевого постерунку поліції а саме Повольни і Кремпич арештували місцевих селян: Луця Кошика, Гринька Бульбака, Івана Журовського і Грицька Катанюка і, скувавши їх в кайдани, посадили в пивниці хати, де міститься постерунок поліції. В пивниці цій стоїть постійно вода по коліна. Колиж рідня арештованих прийшла на постерунок з плачем і проханнями помістити арештованих де инде тому, що в пивниці мусять сидіти в воді, арештовано і засаджено до того льоха ще дальших шістьох селян а саме: Онуфра Войтка, Гринь Никіна, Дмитра Калюгу, Прокопа Михитюка, Івана Никіна, Филипа Войтка і Лаха, а на другий ден арештовано ще дальших сімох селян з тогож села і всіх їх відставлено до вязниці окружного карного суду при вул. Баторія, звідки відповідати мають за злочин насильства і бунту.

Повіт Снятин.

Культурні справи. Перепона з боку польських властий. Большевицька аґітація. Провокатори.

На 40 громад сільських і два міста має Снятинщина 37 читалень „Просвіти". Крім инших проявів життя при половині читалень є аматорські кружки, що виявляють живу діяльність, а деякі з них прим. Орелець дав 32 вистави в минувшім році, Волківці 24 і т. д. — разом всі кружки дали в році 1921 153 вистави. Коли зважимо, що кожду виставу повторювано два і більше разів, то загальне число вистав дійде до 400. В минулім році польська влада не робила ніяких перешкод. З початком 1922 р. видає снятинське староство указ, щоби дозвіл о аматорську виставу, або повідомлення про збори надсилати до старостства 12—14 днів наперед. (Староство снятин. 23. II. ч. 3'47|10). В місяці січни і лютім дозвіл на виставу чи на збори приходив на час. Від марта староство почало справи проволікати, а одержане прохання Товариства відсилає до державної поліції для розслідження, хто занимається виставою; поліція каже собі предкладати примірник, а опісля здає рапорт староству і ставить внесення на дозвіл, або заборону. Виходить таке, що на час ніколи не можна уладити вистави, або відбути зборів. По кождих зборах жандармерія розслідже хто був, хто говорив, що говорив — це очевидно гладші характери відстрашує — загалевого собі з цего не робить і уперто продовжує працю. Крім читалень „Просвіти" працюють в цім напрямі по деяких селах „Січи" н. пр. у Волчківцях, Заболотові, а також Народні Спілки (Русів).

Комітет для заснования кооператив веде працю дальше, а кождої неділі і свята відбуваються збори в щораз нових селах. Снятинське староство кидає цьому економічному рухови колоди під ноги, бо ось недавно заборонило Комітетови для основання кооператив бухальтерійного курсу у Волчківцях. Ця заборона виглядає так: L: 2497/22 kurs buchalteryjny w Wołczkowcach. Sn'atyn dnia 9. lutego 1922. Do powiatowego Komitetu organizacji kooperatyw w Sniatynie na ręce przewodniczącego Wgo ks. Dmytrasia w Wołczkowcach. Prośby Wydziału pow. Komitetu org. kooperatyw z dn'a 23. stycznia 1922 L. 11. o zezwolenie na odkrycie kursu buchhalteryjnego w Wołczkowcach nie uwzględniam i zakazuję odbycia tego kursu, ponieważ wskazany przez Wydział lokal w którym miałby się kurs odbyć zajęty jest przez koncesjowany szynk Mikołaja Dołyniuka jakoteż z tego powodu, ponieważ do prośby nie dołączono dowodów, że siły instruktorskie, które miałyby ten kurs prowadzić posiadają fachowe uzdolnienie. Kierownik Starostwa

Большевицька аґітація йде безвпинно. Ведуть її дуже спритно таки наші доморослі, людий обробляють поодиноко — загалом ствердити можна, що аґітація ця йде дуже пиняво і натрафляє на опір селянських мас. Як де й находить вона послух, то головно тому, що режім накинений польською окупаційною владою, як також безконечні податки та стягання данини витворили таку атмосферу, що несвідомі одиниці з поміж бідноти бажають зміни. Аґітаторів в вні ми не запримітили. За те в послідним місяці багато людий незнаних крутиться по селах, пр. до Ілинець приїхало залізницею перед кількома днями двох людий. Старший з них з документами інжінера, а молодий в вигляду студент. Говорили, що шукають праці. Посиділи кілька днів і щезли. До Устя прийшов панок до одного інтелігента і почав пописуватися знанням повітових обставин і людий, робив натяки на поведення виднійших діячів, нарікав на Польщу, — цей самий есібник в Орелци говорив одному селянинови про недалеку зміну. Таких людців вештається багато. Громадянство обережно з ними поступає. Тому досі нема наслідків їхньої роботи.

Яторів, пов. Перемишляни.

Жандарми урядують.

До студента унів. Семена Миськова, який по перебутих тюрмах у Поляків і Москалів (Стшалково, кожуховський лагер) вернув з підірваним здоровлєм до дому, де перебуває вже 8-ий місяць конфінований, прийшло дня 5. ц. м. двох жандармів зі Словіти і накинулись на нього з погрозами, буть-тоби він уладжував тайні сходини за картками, уживаючи до склику-вання своїх сестер. Гром. Миськів заявив, що цей донос є чистою видумкою і він жадає як найскорше віддати справу до суду, щоби там вияснити справу. Всеж таки переведено точну ревізію і комендант постерунку К. старався конче знайти щось компромітуюче. Щоби не відходити з порожними руками, забрав „Громадський Вістник", заявляючи, що ця ґазета є заборонена. Здавалось, що візита уважалася скінченою, але трохи пізнійше прийшов другий жандарм і з поручення команданта забрав прасу до обрізування книжок (два дубові кусники дерева зі шрубками.) Не знати, до чого придасться їм це corpus delicti? Запитуємо староство в Перемишлянах, з чийого поручення робиться такі експеріменти і чому якраз тепер?

Н.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

РІЖНІ ВІСТИ.

Рада Союза Народів.

ВКБ. доносить: Рада Союза Народів рішила на останньому засіданню в Парижі відбути найблище засідання в днях 10—12. в Женеві. Тепер усталено оконечно день 11. мая як реченець засідання. Денний порядок обіймає 25 точок.

Рада Союзів Народа розглядатиме на цім 18. з черги засіданню м. и. кілька польських справ, що стоять у звязку зі справами Данціґа. Опісля радитиме над справами національних меншостей в Альбанії, Естонії, Латвії, Литві й Польщі. Що до Польщі займеться Рада С. Н. справою виселення польським урядом німецьких поселенців із призначених Польщі земель. Вкінці Раді будуть предложені висліди праць пяти комісій, в тім військової контрольної комісії, що ділала у Виленщині, комісії для боротьби з опіюм і иншими наркотиками, фінансового комітету для відбудови Австрії та комісії для переведення політичної анкети в Альбанії.

Тому, що усі справи є добре опрацьовані, надіються, що Рада С. Н. покінчить свої праці протягом тижня.

Мережковский про переговори Ватикану з совітами.

Як доносить „Matin", відомий російський письменник Мережковский звернувся до папи Пія XI. з письмом, присвяченим справі останніх переговорів поміж Ватиканом і совітами. В тім письмі Мережковский м. и. пише: Порозуміння Ватикану з большевиками, найбільшими ворогами російського народу, булоб справді найліпшим способом до відіпхнення російського народу і східної церкви від католицької церкви та до знеславлення ідеї зединення обох церков, як нового способу накинення російському народови кайдан суспільної неволі. Коли буде підписаний конкордат з цією міжнародною „бандою", діло зединення обох церков буде раз на все зруйноване.

Бої на границях Ірляндії.

Радіо з Парижа подає: На границі поміж Ірляндією і Ульстером прийшло до сутичок поміж ульстерською поліцією і повстанцями

Відгомін виправи Карла на Мадярщину.

Пражські денники пишуть, що в чеськім парляменті буде зголошений проєкт вивласнення приватних дібр в Словаччині, що належать до родин Андрашіх, Апоніїв, Раковского і Віндішгреца, котрі були організаторами останньої виправи екс-цісаря Карла на Мадярщину.

Бої в Мароко.

З Тетуан доносять, що останню точку оперта мароканських повстанців Тазагоіт окружили з трьох сторін еспанські війська. Упадку його сподіються в найблищих днях. Місто безнастанно бомбардують. По упадку Тазагріту покінчаться операції в вх. Мароко, а численні відділи військ вернуть до Еспанії.

Поминення польського клиру в договорі Ватикану з Росією.

„Пті Парізієн" пише, що переговори між Ватиканом і совітами довели до заключення двох договорів. Один

з тих договорів, підписаний секретарем Гаспарі і совітським делеґатом Воровским, нормує положення католицького духовенства в Росії, поділений на три полоси, зарезервовані для діяльности католицьких місіонарів, а саме петербурський округ для оо. Воскресенців, московський округ для оо. Єзуїтів, одеський округ для Бр. Слова Божого. На підставі того договору місіонарі французького, анґлійського і бельґійського походження провізорично не мали би ще права вступу до Росії. Другий договір, заключений з Ґенер. Єзуїтів, нормує умови, на підставі яких могли би Єзуїти сповняти в Росії педаґоґічну місію. — Подаючи повищу інформацію, додає французька часопись від себе, що наведені договори змінюють основно політику Ватикану, яка — на думку редакції тої ґазети — полягала доси на ідеї повірення тої діяльности в глибині Росії польському клирови.

Америка виступала приватно.

Американський амбасадор Чайльд заявив, що відбув в Ґенуї ряд конференцій з італійським, французьким, анґлійським і німецьким делеґатом та з делеґатами инших країв. Конференції ті мали лише інформаційне значіння і не стоять в ніякім звязку з участю Зєдинених Держав в переговорах в справі міжнародних фінансових питань, які то переговори відбулися поза конференцією.

Польща.

Дискусія над виборчою ординацією до польського сойму.

На сьогоднішньому засіданню польського сойму продовжувано дискусію над проєктом виборчої ординації до польського сойму, в якій забирали голос посли: Суліґовскі, Бузек, Баґіньскі, Ґрінбавм, Мацеєвіч, Ліберман, Лютославскі і др. Між иншими говорив Ґрінбавм, що поміж Росією і Німеччиною може остоятися тільки держава національностий а поділ на округи вимує до того, щоби будучий польський сойм мав чисто польську більшість, в якій переважали би ендеки і людовці. На виводи Ґрінбавма відповів Мацеєвіч, що „Польща ніколи не кривдила Жидів" чого доказом факт, що „президент міністрів предложив учора проєкт закону про знесення обмежень для Жидів". Далі промовляв Ліберман в обороні національних меншостей кажучи, що „нова ординація в порівнанню з ординацією Морачевского відбігає від принціпів справедливости.

Чергове засідання сойму в четвер.

З ради міністрів.

На засіданню польської ради міністрів з дня 10. ц. м. ухвалено проєкт закону про ратифікацію договору Польщі з балтійськими державами та в справі ратифікації залізничих і торговельних конвенцій поміж Польщею і Чехословаччиною.

Кашубські Німці проти Польщі.

В пресі появилася звістка, що в Ґенуї перебуває делеґація Кашубів, яка виступає ворожо проти Польщі.

Дальша проволока з відданнєм Гор. Шлеська Польщі.

З Варшави доносять до польських часописів, що обняття частини Гор. Шлеська признакої Польщі буде переведене щойно в половині червня а не, як говорено, в маю. Перед тим мусить бути підписаний польсько-німецький договір, який мусить підлягти ратифікації і нотифікації, що вимагає цілого місяця часу.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Справа Сх. Галичини буде вирішена.

Відень. (Вл. тел.) Конференція запрошуючих до Ґенуї держав постановила сьогодня одноголосно східно-галицьку справу вирішити в Ґенуї і переказала її політичній підкомісії.

Ґенуа. (ПАТ.) Як догадуються, засідання політичної підкомісії, до котрої відіслано петиції і меморіяли, литовський і в справі Східної Галичини, відбудуться без участи петентів, а відноситимуться до постанови чи підкомісія має зайнятися цими справами чи ні.

Конференція Скірмунта і Бенеша в справі Сх. Галичини з Сканцером.

Ґенуа (ПАТ.) Чеські круги потверджують, що Бенеш і Скірмунт відбули з Сканцером конференцію в справі національних меншостей і в справі Східної Галичини, але що не прийшло при цьому до ніяких погроз. Мала антанта збереться на засіданнє.

Нац. держави Палестини.

Вашінґтон. (ПАТ.) ТК. Сенат прийняв сьогодні резолюцію; внесену сен. Лоджем, що відноситься до утворення національної держави з Палестини. Правительство Зєд. Держав попре утворення нац. держави в Палестині під услівям, що не-жидівським релігійним стоваришенням признається повну свободу і що будуть дані ґарантії свободи всіх релігій.

Чічерін привіз відповідь.

Ґенуа. (ПАТ.) О год. 10. рано прибув тут Чічерін в товаристві Красіна і привіз концепт відповіди котру тепер переписують на чисто. Концепт мається вручити поп. Чічерін замітно змучений і знати по ньому, що працював цілу ніч.

Текст німецько російської військової конвенції.

Париж. (ПАТ.) ТК. „Ексцельзіор" містить текст військової конвенції, котру по інформаціям цього часопису заключено 3. мая ц. р. в Берліні між Німеччиною і сов. Росією. Німецький шеф Ґенштабу зобовязався на основі цього договору доставити червоній армії оружя й еквіпунку для 180 дивізій піхоти і відповідної скількости тяжкої артилерії 20. дивізії піхоти. Німеччина зобовязується зорґанізувати російську фльоту на Чорному і Балтійському морі і для цього вишле укваліфікованих інжинірів до сов. Росії. Дальше вишле Німеччина 500 літаків сист. Юнкер і зобовязується познакомлювати Росію з усіми останніми технічними винаходами з військової области і вислати до Росії потрібних знатоків. Німеччина має піднести продукцію муніції в Росії; договір предвиджує основаннє нової фабрики муніції в Самарі і в Петрограді.

Шеф. ґен. штабу червоної армії зобовязується довести залізничий шлях Александровск—Миколаєвск до такої транспортової здатности, щоби денно могло на цьому шляху йти 12 транспортових поїздів. Обі сторони зобовязалися держати конвенцію в тайні. Кінцевий уступ зазначує, що отся конвенція разом з попередніми з дня 17. II. 1919. і 29. III. 1921. творять одну цілість.

Стінес закуповує мадярський промисл.

Будапешт. (ПАТ.) Доносять з Відня, що ґрупа Стінеса викупила більшість мадярського пром. підприємства Ріма.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

НОВИНКИ.

— ЧЕКИ ПОЧТОВІ розсилаємо з нинішним числом та просимо П. Т. Передплатників негайно відновити передплату, тому, що маніпуляція з чеками триває тепер доволі довго. Просимо отже в час висилати гроші, щоби не було перерви у висилці часопису. — Адміністрація.

— Містерім з „Громадським Вістником" нема кінця. Селянин М. Данюк в Жабокруках п. Хотимир одержав 6. мая кілька прим. „Громадського Вістника", висланих зі Львова як поручену посилку. Ґазети були вже сцензуровані у Львові. В ночі того дня, коли М. Д. відібрав собі часопись з почти, впав до його хати жандарм з обертинського постерунку й запитав, що він дістав нині в порученій посилці. Селянин показав йому ґазети, які лежали на столі. Жандарм заявив, що конфіскує ті ґазети, бо „Громадському Вістникови" відібрано дебіт (?) На питання, звідки він довідався про посилку, сказав жандарм, що одержав депешу з хотимирської почти. — (Згаданий селянин як і кождий тим робом пошкодований передплатник повинен візвати до суду дотичного жандарма за нарушення приватної власности, крім цього донести про все компетентній власти. Може хоч на суді покажеться, хто то так „попирає" „Громадський Вістник". — Ред.)

— Конфіскують другий наклад по конфіскаті. Польська поліція зі Скваряви золочівського повіта забрала українському учительству між иншим Федорукови, Саноцькій і Осиповичови: 3—4 число „Українського Слова", а як причину подала: що „це число по конфіскаті вістало знова сконфісковане".

— Конґрес українського студентства. В Празі відбулася на днях організаційна нарада в справі скликання українського, студ. зїзду. Радянський дипльомат М. Левицький старався за всяку ціну намовити організаторів, щоби зїзд назначити в Києві, для чого навіть запропонував учасникам „залізні листи". Одначе українські студенти подякували за більшевицьку гостинність.

— Справа Ст. Федака. Розправа проти Ст. Федака і двох його товаришів, обжалованих о замах на Пілсудского, буде перепроваджена окремо від справи решти обжалуваних о злочин головної зради і збройного повстання у Сх. Галичині. Розправа проти Федака не відбудеться ще в червні. (Хв.)

— З хроніки бандитизму. На емеритованого урядника зал. А. Колянковского напали в поїзді близько стації Руданці коло Запитова бандити, побили його тяжко й повтікали з поїзду.

— Яким правом? Андрія Сину з Коросна, бувшого жовніра У. Г. А. насильно взяли жандарми до польського війська, а коли він вернув до дому, шукають за ним як за дезертиром. Вже взяли були 60. літнього його прибраного батька М. Коваля та опісля випустили, бо побачили, що старець не може заступити молодого. Тепер записали його худобу й загрозили, що продадуть, як Коваль не знайде прибраного сина.

— В Дрогобичи і Стрию дає львівський театр „Бесіди" лише по дві вистави, а саме: в Дрогобичи дня 15. мая оперету Леґара „Циганська любов" і 16. мая комічну оперу „Продана наречена", в Стрию дня 17. мая оперу „Продана наречена" і 18. мая оперету Штравса „Барон циганів". — Білети продає раньше „Народня Торговля".

— Конституція 3-ого мая в Козовій. Козова святочно приготовилася до відсвяткування конституції 3 ого мая. Поліцай на ринку „вибубнив" приказ про примусову ілюмінацію вікон домів і про закав праці в той день під загрозою наложення гривни в сумі 5.000 марок п. Жиди витратили тисячі на свічки, рано навістила Жидів музика, а адв. д-ру Західному „за кару непослуху" знищено канцелярійні українські вивіски. Не знищила їх через 8 місяців ні заверука ні подільська плюта, аж знищила їх конституція 3-ого мая в Козовій!

— Що діється в Бриґідках. Голодівка політичних вязнів в Бриґідках зліквідована. Домагання арештованих показалися слушними. Поліцая ч. 102. усунено і заряджено проти нього слідство. Крім 26 арештантів учасників большевицького „конґресу" сидить там від ряду місяців ще около 25 зовсім невинних людей, проти яких не ведеться ніякого слідства. Між иншими сидить там Гриць Михаць, арештований за намовою самбірського старости з Закопанім, де Г. М. як хворий на чахотку, був на леченню. Хорого чоловіка держуть невинно в тюрмі і ждуть на його смерть. (Дв. л.).

— З хроніки бандитизму. Селянин Теодор Зазуляк з Горбача приїхав до Львова а полагодивши орудку, сів на лавку в городі, припочати. До нього присівся невнакомий чоловік та серед розмови почастував його горівкою, якої одначе сам не пив. Селянин напився й зараз заснув. Невнайомий обрабував його і втік. Показалося по тім, що селянин напився затроєної горівки приправленої так наумисне бандитом. — У Львові засуджено на днях трьох молоденьких інтелігентних бандитів з Перемишля, які в осени м. р. „виступили" у Львові, грабуючи Т. Завадского при ул. Курковій. Головним виновником є функціонар військового суду в Перемишлі Авьойзи Квасьни. Він заснував тайний клюб під назвою „trzynastka", до якого втягнув 17 літних Романа Гладкого і Т. Ленуту, з якими виконав перший напад у Львові.

— Що робить Конан Дойль? Артур Конан Дойль, автор звісних кримінальних романів п. з. „Шерльок Гольмс" — займається від кількох літ спіритизмом. Він з цілою певністю твердить, що розмовляв уже з великою скількістю мерців і відніс враження, що тим людям там дуже добре живеться, в кождім разі краще, як на землі. Мерці навіть не хотять признати, що вони вмерли, а кажуть, що вродилися в друге до кращого життя. Рішучо заперечують, наче би там було пекло. К. Дойль каже, що за кількадесять літ доврі в людських умах цілковитий переворот поглядів на смерть. Ніхто не побоїться вмерти. Однак його діяльність готов спинити один факт. Недавно вбилася під впливом його викладів одна жінка з дитиною, лишаючи лист, що робить це в надії на краще життя „там". Публична опінія звернулася проти науки Дойля, тай його вразила дуже ця подія.

— Добра почта! Ми одержали коперту листа висланого з Лютовиск дня 19. січня ц. р. до Берегсас на Прикарпатській Україні, що виразно означено на адресі, який дорогою через Львів помандрував до Ню Йорку, як свідчить печатка з дати дня 4. квітня, після чого прийшов на місце призначення. Видно, що Америка, яка так „слабо" орієнтується у відносинах Східної і Центральної Европи, краще знає її топоґрафію чим почта в Лютовисках

— Утеча арештантів-бандитів. З Варшави ескортував відділ війська зложений з 20 люда 60 арештантів (військових) до тюрми в Станиславові. В дорові між Люблином і Львовом арештанти вибили отвір в даху залізничого вагону і — 15 з них вискочило туди й повтікало в ліси, щоби доровнати кадри бандитів. (Дв. л.)

— Товариство робітн. „Воля“ (вул. Оссолінських) уряджує в пятницю 15. мая б. р. виклад проф. д-ра Свєнціцкого на тему: Фізіономія співзвуків сх. сл. мов. Вступ вільний. Початок год. 6·30 вечером.

— Звертаємо увагу на надзвичайні загальні збори хору „Бандуриста“, які відбудуться нині, це є в пятницю о год. 7. веч. в малій салі Лисенка. Виділ. 1—1

Українські Інвалїди!

Українське Громадянство дає на кождім кроці докази, що Ваша судьба лежить йому на серці, по змозі складає жертви для інвалідів і є повна надія, що і на дальше буде опікуватися своїми борцями.

Однак ці жертви не вистарчають на допомогу всім інвалідам, як рівнож і інваліди не бажають лиш допомоги. Працездатні інваліди шукають праці і самі не хотять бути тягаром суспільности. Для того засновано у Львові кооперативу „Союз Українських Інвалідів“, котра має дати працю інвалідам а тим самим і змогу життя. Відкрилась шевська, кравецька робітня, як рівнож робітня протез, намірені дальші підприємства, потрібні будуть бухгальтери, кореспонденти і т. д. Успіх цеї акції лежати буде від придбання оборотового капіталу.

Українські Інваліди!

Вашим обовязком є вступати в члени Союза і прийти собі самим в поміч.

Одиниця нічого не вдіє — орґанізація і то кооперативна дає можність прийти собі в допомогу.

Щоби кождому дати змогу бути членом Союза, означено уділи в висоті 1000 мп. — і 100 мп. вписове, котрі інваліди можуть вплачувати частинно.

Українські Інваліди!

Вашим обовязком приєднати для Союза, як найбільше число членів серед нашого Громадянства. Вступайте і приєднуйте членів!

По всякі інформації належить звертатися до „Союза Українських Інвалідів“.

Управа „Союза Українських Інвалідів“, кооперативи з обмеженою порукою.

Львів, вул. Руська ч. 3. II. поверх.

Зі спорту.

„Дрор“.

Таку назву має жидівське руханкове товариство, істнуюче у Львові від 21 літ, котре минулої неділі уладило руханковий попис своїх членів і учениць в сали фільгармонії, яку заповнила виключно жидівська публика. — По спільнім хороводі, котрий тревав 18 хвиль, слідувала промова довголітного провідника і організатора „Дрору“ Д-ра Ціно, зясована коротко і я перно. Джерелом промови було: Жиди, збудуймо власну велику хату, для плеканя і розвою здоровля і духа молоді.

Легкі вправи учениць випали як на перший раз бездоганно. Замітна були у вправляючих „трема“, через що бували тактові спізнення а з тим і декуди нерівність вправ. Далеко краще і справнійше випали вправи вільноруч мущин. Належало би лишень уникати згорблень і безпотрібної штивности, що у руховиків не може мати місця. Мужеські вправи на поручах і дручку вийшли рівнож добре, в чім була видна вложена праця руховиків. Але от що: уникати при зісковах вгинання колін, бо це ровить і нищить добре виконану вправу.

Начальник вправ (провідник) єден і той сам для мущин і жінок — що не є вказаним, аби воно так було — уставляв і вирівнував ряди руховиків на естраді. Це є прямо недопускаєме! Поза приказом не має він більше до діла; вирівнування ряду лишається самим руховиком.

Тепер ще пару слів що до вправ на приладах.

Пора вже залишити руханку на дручку, котру то на заході вже давно залишили а зайнятися новійшими приладами до руханки. Вправи на дручку не то що не приносять здоровля для тіла, але навпаки його руйнують. Акробатика, яку виконується на дручку, не має нічого спільного з руханкою. Вправді, може і подобаються публиці вправи себ то акробатичні штуки на дручку, але оглядати це можна де инде чим в руховім товаристві. Вежі дівчат були складні і добре уложені за виїмкою одної вежі, котру повинні виконувати лише хлопці, скажу просто — для жіночого пола не естетичне.

Вправи дівчат на коні мали за мало життя — видне було мале заляканнє. Зрештою все без закиду.

Музика яка грала на першім поверсі, спізнювалася так до вправ як і до відмаршу руховиків з естради. — Признати належить, що Товариство „Дрор“ дало дійсні докази праці для своєї суспільности, виховуючи для неї здорову молодь бо лише у вірцевій, методичній і сталій руханці, молодь здоровою, карною, смілою і сильною бути може.

Іван Ігнат.

† Посмертні згадки.

Загадочне убийство ґен. штабу полковника армії У. Н. Р. Юрія Отмарштейна.

Дня 4 ц. м. наспіла до Львова вістка про убийство в Щипюрні біля Каліша в ночи з 2 ого на 3 ого ц. м. полковника Отмарштейна. Убийство само по собі незвичайно загадочне і зі згляду на ролю полковника Отмарштейна в українській Армії дає, особливо в теперішнім часі, дуже багато до думання.

Полк. Отмарштейн (10. 4. 1890) поступив на службу до української Армії в часи гетьмана 1918 року до кінного Лубенського полку як був. офіцер ґен. штабу російської армії. Підчас повстання проти гетьмана переходить під Червоним Трактиром з двома ескадронами свого полку на бік повстанців, а як відомий зі своїх переконань і праці на українськім національно військовім полю назначається зразу помішником Н-ка Штабу Осадного корпусу Січових Стрільців, що облягав Київ. Перед днем 23. березня 1919 року займає посаду Н-ка Штабу того корпусу, а з того дня рахується військовим представником в Румунії і Сербії. В липню того року повертається на Вкраїну і займає посаду Н-ка Штабу 2-ої дивізії С. С., а дня 6. грудня 1919 р. переходить як інтернований до Польщі. З Польщі виїздить до Чехії, а з поворотом приділюється до Українського Ґен. Штабу, як Н-к оперативного Відділу.

В 1921 році осінню полковник Отмарштейн появляється на Вкраїні як Н-к Штабу повстанчої ґрупи, що оперує на Волині, а після катастрофи тої ґрупи, дістається до Львова, де й находився до останнього часу на відпочинку.

Полковник Отмарштейн замітний особливо як Січовий Стрілець. Це один з перших Наддніпрянців, що цілою душею і тілом віддався справі С. С., перенявся їхньою ідеєю і став її найкращим прихильником і послідовником. Коли можна про кого сказати, що був чи є вояком нової Великої України в повнім того слова значінню, то це про полковника Отмарштейна; для його не істнувала границя на українських землях, — не істнувало і партій і ґруп, а був один український народ, одна українська земля. На скільки смерть полковника Отмарштейна як С. С. ухаляє [illegible] нас величезну втрату, на стільки не менча його втрата, як старшини з вищою військовою освітою, який був зразком, як повинен виглядати старшина Українського Ґенерального Штабу.

Полк. Отмарштейн виїхав дня 28. IV. ц. р. до Варшави, за візою на виїзд до Румунії, куди хотів виїхати до своєї рідні на відпочинок. Вступив він опісля до табору в Щипюрні, щоби попращатися з давними знакомими, співробітниками і товаришами. Виїзд з табору назначив собі на день 3-ого ц. м., але в останній хвилі змінив нараз своє рішення і вийшов з табору вечером дня 2-ого ц. м. Причин свого поспіху не виявив нікому, а хоч стримували його товариші, остався при новім рішенню. Небіжчик мусів щось спостерегти в критичний день, на що вказувало його схвильованнє а потім рішення вийти з табору не брамою, а через діру в дротяній огорожі.

Дня 3 ого ц. м. ранком найшли полковника Отмарштейна вбитим на полю за дротами в протилежнім боці табору за дві верстви від місця виходу. Голова розчерепілена, а віддаль, на яку розприскалась куски черепа, вказувала на близкість і силу стрілу; по найденім осколку з кулі догадуються, що зброя була 9 мм. калібру. Смерть наступила відразу. На тілі незамітно слідів передсмертних мук, як теж не замічено, щоби вбитого хто доторкався після цього, як він упав. При вбитім осталися всі дорогі річі, як золотий годинник, срібна папіросниця, перстенці і пр. Забрана була тільки валізочка, яку найдено на слідуючий день закопаною в рові в таборі. Місце заколання зрадила хустка до носа, що мусіла випасти з валізки, коли злочинець перекидав у ній річи. Річей з валізки теж не забрано і видко, що злочинець шукав там якихось паперів.

Убийство на скрізь дуже загадочне. Не підлягає однакож найменчому сумнівови, що це зробила рука, ведена незвичайно спритною і широко розгорнутою ворожою акцією, в якій останній вчинок був завдалегідь добре обдуманий і зроблений після певного, виробленого пляну.

Вказують впрочім на це також та безліч ріжного рода провокаційних чуток, яка появилась зараз після убийства. Слідство ведеться Українцями і польською владою. Який би вислід воно не мало, треба дуже поважно призадуматися над таборами і в цьому напрямку прийняти як найбільше рішучі міри.

Д-р Іван Демянчук, проф. української гімназії в Станиславові і доцент чернівецького університету, помер у Казані, де через якийсь час викладав на університеті клясичну фільольоґію. Покійного арештували Москалі в першім році війни і вивезли на Сибір. Покійник був прекрасним знавцем клясичної фільольоґії і людиною незвичайно роботящою. Серед сприятливих умовин міг би був дати у свойому фаху праці високої стійности. Деякі його праці друкувалися в галицьких виданнях, дещо вийшло книжковим виданням. Приготовляв підручники латинської мови, замітні м. и. тим, що повводив у них уступи з історії України. З. Й. П.

Переписка Редакції

Гуртек старшин У. Г. А. Львів, Станиславів, Коломия Вашого отвертого листа не можемо надрукувати зіза браку підписів.

ЖЕРТВИ

Рідна Школа.

Ю. Шмериковський 500, О. Стасик 120, В. Яремкевич 120, М. Ґенук 180, О. Ванівська 180, Е. Логінська 180, В. Дідич 900, [illegible] Винницький 865, чит. „Просвіти“ в Ваневичах 825, о. Дмитро Йосифович 800, урад парох. в Пралківцях 125, о. д-р Б. Пелліх 2215, Л. Кушнір 303, П. Іванковський 600, С. Штелгова 633, М. О. Косович 640, о. П. Була 2107, торговля УНД. в Тисьменици 740, о. Е. Моравський 750, І. Галнович 350, о. Ю. Левицький 3035, М. Береза 134, М. Кузьма 60, Кружок УПТ. Бережани 1626, Г. Руденський 30, М. Кушнір 409, Л. Смук 2250, о. Б. Сухий 12000, М. Ваврик 13385, о. Г. Мороз 5000, О. Білянський 11700, С. Зельський 500, І. Пушкар 8375, М. Колодій 2700 Кружок УПТ. Бережани 76800, Т. Малко, 1200, чит. „Просвіти“ в Волиці комар. 2200, гром. Сухівці 16392, о. В. Сухий 12000, Ф. Скоревич 11350, М. Гнатюк 11000, чит. „Просвіти“ в Підволочиськах 35322, О. Філь 3000 І. Білик 26000, о. Й. Красноперa 25030, чит. „Просвіти“ в Новичах 7410 о. М. Патерига 10128, зб. в Гарбузові 2045, о. д-р Т. Вергун 8750, чит. „Просвіти“ в Бориславі 21100, гром. Шилівці 22300, д-р О. Маковей 25400, о. Й. Микитин 1000, зб. на весіллю в Лисця 3600, окр. від. Т-ва „Вз. П. Учит.“ в Городенці 5250, угяд пар. в Ляцкім шлях. 21500, О. Маковей 29082, чит. „Просвіти“ в Горожанці вел. 5085, о. Р. Височанський 7540, П. Загаляк 1200, О. Каратницький 3500, о. А. Радомський 4005, Ф. Волчук 5500, О. Слонецький 25521.

Фонд українських інвалідів.

Громада Росохач 3.500, громада Сосулівка 3.454, інж. Левицький 2.500, громада Залуква 6.604, громада Яниска 50 шт. яєць, ремісничa бурса Львів 3 мішки бараболь, читальня „Просвіти“ в Нисмичах п. Сокаль 3.000, Н. Н. Kingston Pa Америка 1 доляр, д-р Михайло Новаківський в Ужгороді в річницю упавшого сина на Великій Україні 20.000, декан. уряд жовківський 3.000, М. Рудниська 602, Гайко 10 кг. бараболь, о. Мельник Галичанів 3.000, читальня „Просвіти“ в Угнові 2·20 кг. сольонини і 3.900 мп., парохія Борислав Мравниця збірка 20.000, о. Яворський Стрільбичі — збірка 400, о. Корнило Куницький Фарлїв, збірка 5.000, о. Антін Мельник місто святочних желань 3.000.

XXI 1—1

На Українську Університетську Молодь зложили від дня 25. квітня до дня 6. мая 1922 р. в марках польських: Вп. А. Білик Красне 10.000, Д-р Куревець 6.500, Пасіка 500, о. Олійник Сокаль 1.000, Марія Білецька Львів 1.000, гром. Хмільно пов. Радехів 3.050, гром. Утішків пов. Золочів 4.100, Молодь гром. Залуча н. Прутом 981, парубоцтво гром. Перерова 560, Н. Н. 119, Алексій Тильчак Борщів 1.000, Ілько Швець Глубічок 500, збірка підчас концерту в Борщеві 2.960, Секція У. С. С. Бібрка (збірка) 5.268, П. К. З. Надвірна 35.000, Секція У. С. С. Буськ (часть збіжевої збірки), 26.294, Союз кандидатів адвокатури в Дрогобичі 8.000, збірка з нагоди весіля п. В. Василькевича в Дрогобичі 4.000, Смільна пов. Дрогобич (коляда) 2.200, гром. Запитів з продажі збіжевої збірки 14.037, Підліски великі з продажі збіжевої збірки 16.393.

XXII.

†

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ ВРАЗ З ПАНАХИДОЮ

за спокій душі бл. п. Полковника Ґенерального Штабу Української Армії

ЮРІЯ ОТМАРШТАЙНА

бувшого Начальника Штабу Корпусу С. С.

Люто вбитого невислідженою ворожою рукою в ночі з 2. на 3. травня 1922 р. в Щипюрні, відбудеться в Успенській церкві при вул. Руській в суботу 13. травня ц. р. о 11 год. передпол., на яке Товаришів зброї і все українське громадянство м. Львова запрохують

1354 1—2 ТОВАРИШІ.

ЖІНОЧИЙ ВІСТНИК.

З міжнародного жіночого руху.

Австрія. Австроніменьке Товариство за жіноче виборче право перемінилося на „Т-во жіночих політичних інтересів“ з огляду на це, що з одного боку революція принесла австрійським жінкам виборче право, а з другого Т-во ставить собі опріч цього такі цілі, як виховання жінки до політики і заступництво політичних інтересів жіноцтва.

В грудні 1921 р. принято п. д-р Мульці Маєр, як першу жінку на судову практику і приділено до карного суду в Деблінґ. Є це перша жінка-суддя в Австрії. Перед революцією були правничі студії жінкам недоступні.

Англія. Палата громад приняла 208 голосами проти 60 голосів в першому читанню внесок лорда Чечіля, що признає виборче право всім жінкам поверх 21 літ життя.

В англійському парляменті прейшов в першому читанню законопроєкт про примусову переміну підданства замужніх жінок. Закон, що жінка, виходячи замуж, тимсамим мусить приняти підданство чоловіка, був принятий в Англії щойно в 1870. Тепер законопроєкт Сер Джона Бучера повертає англійським жінкам, які виходять за чужинців, право англійського громадянства. З другого боку чужинки, які виходять за Англійців можуть отримати англійське громадянство тільки звичайним шляхом. Цей законопроєкт піддержало 59 жіночих організацій Англії і в кольоніях. — Варто зазначити, що Українки законом в 1918 р. здобули собі громадянську незалежність без огляду на громадянство їхніх чоловіків.

Ліберальна партія м. Дадфорд виставила кандидатуру міс Алісон Гарріс на посла до парляменту.

В графстві Гардфорд назначено мировими суддями дві жінки Mrs Катерину Джон Дімсдель і Міс Ані Вілієрс. Міс Вілієрс вибрана також до міської ради міста Стівенедж.

Підлягла ревізії шлюбна присяга. Ревізійний комітет англіканської церкви рішив відкинути з присяги жінки обітницю „послуху“, а з присяги чоловіка „надати жінці усі свої земські добра“. Обі присяги мають бути однакові.

Бельгія. Бельгійський сенат приняв законопроєкт, на основі якого жінки, що покінчили юридичні студії, можуть виконувати адвокатські обовязки.

Еспанія. П. Христина Артеаґа, дочка князя дель Інфантадо, одержала нагороду історичної секції фільософічного факультету,

П. Юлія Таґуеро в Мадрида назначена членом вищої Ради для охорони дитини.

П. Кармен Боніля вписалася, як перша еспанська жінка на правничий факультет і буде першим адвокатом жінкою в Еспанії.

Німеччина. В грудни 1921 прийнято в райхстаґу закон про допущення жінок на біржу, а також про право вибору жінок до торговельних та промислових судів.

Сербія. В Бельграді відкрито перший жіночий клюб з ранени журнала „Жіночий рух“.

Фінляндія. Організаторка жіночої шведської політичної партії в Фінляндії Лілі Кроґіюс, жінка ґенерала і ґубернатора, одна зі співробітниць Ані Фуругельм, першої дівчки-феміністки, померла в Гельзінґфорсі.

Швайцарія. Соціялдемократи поставили внесок на введення в одній турінґавській громаді церковного виборчого права, на підставі котрого жінки малиб в церкві активне і пасивне виборче право, бо новий турінґавський церковний закон дозволяє на введення по громадах того жіночого права. Натомісць в церковній громаді Нойміністер одна віхарка (кооператорка) вже три роки з успіхом сповняє свої обовязки, одначе церковна рада не затвердила її на чин самостійного пароха. Коли церковна рада ще далі опиратиметься з затвердженням, то громада задумує настановити ту жінку на свій кошт.

В Вінтертур вибрано при нових комунальних виборах сім жінок до нового заряду, дві до комісії публичної допомоги, три до комісії шкільної і дві до комісії промислових шкіл.

Швеція. Т-во жінок громадянок і жіночий Союз демократичний скликав велике публичне віче в Штокгольмі в справі обговорення жіночих прав, головно, щоби жінки могли задержувати свої державні уряди також після виходу замуж.

Арґентина. Арґентинський парлямент ухвалив новий закон про охорону праці жінок і дітей.

Австралія. Ріжні фемністичні організації в Австралії звернулися спільним листом до президента міністрів в справі допущення жінок до усіх державних установ.

Архиепископ з Квест надав жінкам право, що можуть бути вибрані до синоду евангелицької церкви, як члени.

Як працюють Американки після одержання політичної рівноправности.

Американки мають за собою більш 60 літ планової, інтензивної праці суспільної і громадської. Їх організації як „Міжнародня Рада жінок“ і „Союз жіночих клюбів“ обнимали вже здавна міліони жінок.

Ніяка ділянка суспільної праці, ніяка суспільна справа не була чужа американській жінці. Та мимо дуже основної підготовки до публичної діяльности, американські жінки не вели боротьби за добуття політичних прав. Вони вдоволялися посередним впливом на законодавство.

Одержавши виборче право а з ним безпосередний вплив на політику, Американки признали конечним образуватися політично і приготовати широкі маси жінок виборців до нових обовязків. В тій цілі завязали в 1920 р. в Зєдинених Державах Лігу, яка має вже 2 міл. членів. Метою її є громадянське виховання жінки. Плян виховання обнимає науку про устрій держави, про засади правління, історію Зєд. Держав і їх інституцій, а також усі справи, з якими мусить стрінутися виборець. — У Лізі жінки вчаться техніки голосування і свобідного висказування гадок свідомого і самостійного віддавання голосу. Тут переводять дискусії над суспільними реформами і способами їх зреалізовання. Щоби у майбутнести облегчити справу такого образовання, Ліга веде боротьбу за введення у виховавчу програму у школах науки про громадські обовязки, про засади і техніку правління.

Ліга не творить окремої жіночої політичної партії, її засадою є спільна праця жінок з мущинами для спільних цивілізаційних цілей Ліга є безпартійна, а радше обнимає усі партії, бо лишає своїм членам повну свободу приступлення до істнуючих партій.

Серіозність у змаганнях Американок і їх сумлінність у підготовці дає запоруку, що дані їм права використають вповні для загального добра.

Про наші дівчата.

Хочу звернути увагу нашого жіноцтва, передусім наших матерей, на одну аномалію. Рік річно виходить зі шкіл: семинарій чи гімназій певне досить значне число дівчат, які — вийшовши у ширше життя, повинні там зазначити свою присутність, побільшуючи ряди народніх робітниць. Та цього нема. Вони мабуть працюють, та праця їх поза обовязковими заняттями звання чи дальших студій відноситься до найблизчого окруження у хаті; на загальному полі народньої і суспільної праці їх не видко.

Сьогодня одиниця зріла, в якої є національна свідомість, а яка працює виключно для своєї найблизчої родини, не віддаючи частини своїх думок і зусиль для загалу, є не лиш пасивна, але і шкідна, бо її місце при суспільному варстаті займуть ворожі нам елементи. А що праці багато — це також є ствердженим фактом.

Правда, жінка тільки що не так давно почула себе думаючим і діяльним членом громадянства. Та мимо це повинно бути у молодому поколінню куди більше ніж це зараз є інтелігентних жінок по містах і селах, які не лиш про людське око чи для моди давали би мінімум зусиль у тому напрямі, але справжніх робітниць, які визнавали би засаду, що народня праця — це не якийсь додаток до праці для родини і як не перша, то бодай з нею рівнорядна.

Вина цього явища лежить не так може у самих дівчатах, як більш у окруженню, серед якого зростають і яке має на них непереможний вплив. Тому коли хочемо, щоби ні одна з жінок наймолодшого покоління не занедбала обовязку станути до народньої праці, треба подбати, щоби середовище, у якому вони виховуються, заняло відповідне становище до цеї справи. Маю тут на думці школу і родину.

Школа наша, доки вона в ярмі, задачі цеї сповнити не може і добре ще, коли дитина вийде з ворожої школи з нескривленою душею. Коли ходить о малу частину школи, що є в наших руках, то у ній повинно ся на кождому кроці і при кождій нагоді впоювати дітям засаду, що праця народня — це не якась річ додаткова, щось ніби предмет надобовязковий, або спорт, до якого можна взятися о скільки є до того хвилева охота і замилування і яку знова — коли ходить о свою приємність чи вигоду — можна без скрупулу залишити. Тут треба вже систематичного виховання, щоби розбудити чуйність народньої совісти, яка не позволила би справу загальну посвячувати справі особистій і легковажити це, що повинно бути суворим обовязком.

Те саме дасться сказати і що до виховання в родині, та в певною зміною. Бо якщо школа впливає на діти, які тільки що готовляться до життя, родина має до діла з дітьми і тоді, коли вони покінчивши школу, стають вже в життю менш більш самостійно, коли у їх зачався процес перетравлювання чужих понять і гадок, винесених зі школи, коли вони працею своєї думки доходять до індивідуальних форм духа. У цю так важну хвилину народжування людини, слід рідні сказати своє слово, помогти Молодому духови вийти на свій шлях, дати йому піддержку до ширшого сильного лету.

Матеріял добрий є. Сьогодня під впливом суспільних течій, майже кожда дівчина, після скінчення студій, входить в життя з альтруїстичними поривами. Менш-більш кожда хоче зробити щось доброго в життю не лиш для близьких, але і для дальших. Правда, що найчастійше переціняє свої сили і енергію бо перешкоди, які лиш в теорії знає, видаються куди легші до усунення ніж вони справді є. В її бажаннях ще багато зарозумілости і самопевности, та над усякий сумнів попри усі недомагання і недостачі є багато доброї волі, а це й є основа, на якій все найкраще можна здобувати.

Тимчасом багато родичів дивиться нерадо на це, як їх діти виступають самостійно, мовляв „щоби яйце не було мудріще від курки“, „хай би підіждали, аж ініціятива вийде від старших“. Вони раз враз зливають зимною водою своїх осторожних міркувань запал молоді і використовують усяку найменшу невдачу в їх роботі, викавуючи даремність зусиль і недостачу вислідів у задуманій праці.

Инші родичі — злидарі, що усе життя перевели в боротьбі за кусник хліба і нічого поза тим не бачили, перекавують свій тісний світогляд дітям. „Добудь хліба, а поза тим хай тебе ніщо не обходить. Суспільна робота — це люксус, це не для нас бідаків“.

На жаль стрічаються ще й родини, де дівчина з покінченими студіями, це доросла панна, яка добула свободу на те, щоби їздити по вечерницях, а що до праці, то обовязком її приглянутися хатнім заняттям, щоби стати доброю ґаздинею. Її метою скоро і добре вийти за муж. Деж їй морочити собі голову якимись загальними справами. Вонаж і так дома лиш „поки що“, шкода зачинати.

Недостача традиції і національної роботи в родині, як і недостача прикладу з боку старших членів родини впливають також відємно на суспільні аспірації молодого покоління.

Усі наведені тут причини, а може іще й инші складаються на це, що хоча по наших селах, місточках і містах доволі є молодих дівчат з покінченими студіями, у яких часто багато свобідного часу, то одначе нема там ні курсів для неграмотних, ні захоронок, ні читалень, ні кравниць чи робітень, ні взагалі ніяких починів народньої роботи.

А шкода велика цих, марно для народу пропадаючих сил. Старі, виснажені робітники хай заступаються молодими. Хай зростають свіжими силами ряди наших суспільних робітниць. Свіжі уми, молоді запальні серця — це великий капітал у роботі. Хайже молоді дужі руки наших дівчат піднімуть у гору стяг народньої праці.

О. К.

Всі матеріяли, призначені до „Жіночого Вістника“, проситься надсилати на адресу: О. Коренцева, — Львів, Хмельовського 15.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

Жінки! Вступайте в члени „Союза Українок“.

Адвокат д-р Микайло Бабюк
Бурштин, прийме сейчас
— концепієнта з практиною. —
1334 1—4

Користайте з нагоди! Лишень до червня!
З приводу реконструкції льокалю
продаємо **нище фабричних цін** ґалянтерійні товари, дитячі забавки (великий запас ґумових пилок) і т. и. XX
БУНД і УРІХ
ЛЬВІВ, РИНОК 35. 1—1

:: Оцінку доброти всяких машин ::
як також їх **вартости** переводить
ПАВЛО ДУРБАК цивільний інжинір-механік, заприсяжений судом знаток для машин і промислових заводів
— — — ЛЬВІВ, вулиця Чарнецького ч. 26. — — —
1197 Поради в промислових справах. 1—1

Присилайте передплату!

ОПОВІСТКИ.

Народний театр Тов. „Українська бесіда" у Львові, під артистичним проводом Олександра Загарова. Саля Тов. ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Субота 13. мая: другий раз „НАДІЯ" соціяльна драма на 4 дії Г. Гаєрманса.

Неділя, 14. мая: попол. „КАТЕРИНА" опера на 3 дії М. Аскаса. вечером „ТАРТЮФ", комедія на 4 дії Ж. Молієра в перекладі В. Самійленка.

Білети продає раньше „Народна Торговля, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год. 2 попол. каса теару.

Зїзд Товаришок сем. У. П. Т. у Львові, які складали іспити зрілости в осени 1912 року відбудеться в часі Зелених Свят у Львові с. р. Всіх інтересованих проситься зголосити свою участь на адресу. Марія Кордюк-Рудницька, вул. Здоровля 12. 1316 3—3

Збірка в користь „Української захоронки" відбудеться в неділю 14. V. б. р. під церквами у Львові. 1—2

З причин від Комітету незалежних фестин „Союза Українок" в неділю дня 14. мая, не відбудеться.
1355 1—1

Шкрші Сходини членів Жіночого Кружка У. П. Т. ім. Ганни Барвінок відбудуться в понеділок 15. мая ц. р. о годині 6-тій вечером в школі ім. Шевченка при ул. Мохнацького 12. На дневнім порядку дуже важні організаційні справи. Проситься о численну участь. За старшину: *М. Волошинова. К. Малицька.* 1353 1—3

Дирекція прив. дівочої ґімназії з правом прилюдности У. П. Т. в Станиславові подає до відома, що: 1) Шк. рік 1921|22 кінчиться дня 20. червня с. р. 2) Вступні іспити до I. кл. відбудуться дня 21. червня с. р., до кляс II. III. і IV. в днях 22. і 23. червня с. р. в домівці при вул. Липовій ч. 44. 3) Зголошення до вступних іспитів до кляс II. III. і IV. належить надсилати до Дирекції ґімназії до дня 20. червня 1922 (ул. Казимірська ч. 7|I.); зголошення до вступних іспитів до I. кл. приймається в днях 19. і 20. червня с. р. Кожда учениця, що зголоситься, мусить предложити метрику та евентуальні шкільні свідоцтва. 4) Вписи до всіх кляс будуть відбуватися дня 20. червня с. р. для дотеперішних учениць тут. ґімназії, а 21.—24. червня с. р. для всіх нововступаючих учениць. 1346 1—5

Ян подяка за тимчасове користування лікарськими знарядами бл. памяти небіщика д-ра Ікаловича жертвую 20 0 мп на Рідну Школу, д-р М. Равич в Долині. 1—1

Пригадка. Пригадуєся П. Т. Членам, що XII. Загальні Збори „Міщанського рем. пром. Союза кредитового", стовар. зар. з обм. пор. у Львові, відбудуться в неділю дня 14. мая 1922 о год. 12 в полудне 2 власним льокалю при ул. Руській ч. 3|I. — УПРАВА. 1036 а) 1—2

Товаришів які в році 1912 здавали іспит зрілости в українській ґімназії в відділі Б в Перемишли, проситься подати свої адреси на руки д-ра Василя Кашубинського Львів, вул. Домса ч. 1 в цїли скликання Товариського Зїзду. — За Комітет д-р В. Кашубинський, Я. Яцкевич. 1306 1—4

ЛИСТУВАННЯ.
(Запити і відповіди).

Членів 5 сокальської бригади У. Г. А. прошу о звістки про судьбу хорунжого артилерії **Івана Олійника.** Ласкаві відомости до Івана Макушки, Струтин нижний Рожнітів. Закордонні часописі проситься о передрук. 1327 2—2

Дрібні оголошення.

УЧИТЕЛЬ навяже переписку з Українкою приємної вдачі — в цїли матрімоніяльній; для безпосадних товаришок по званню — вигляди на посаду. Ласкаві зголошення з фотографією слати в Адмін. „Гром. Вістн." під „Над Прутом" до 20. мая. 1339 2—3

ПОТРЕБУЮ Збірника народніх пісень Я. Головацького (в чотирох томах) і словаря О. Партицького. Зголошення з ціною подавати на адресу: В. Гнатюк, Львів, Чарнецького 24. 1328 2—2

ПАРОХІЯ СОКОЛІВ почта Потік золотий, повіт Бучач потребує дяка. Пояснення устно. 1338 1—1

ПОЧТОВІ МАРКИ ДЛЯ ФІЛЯТЕЛІСТІВ (на провінцію не висилаю) Найдешевше жерело. Каролина Гавранек, Склад паперу, Львів, вул. Рутовського ч. 10. 1213 6—10

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни, трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ" Львів Баторого ч. 4. 1277в) 2—30

ЕМЕРИТ д-р прав, кавалер, з однорічною судовою практикою, шукає заняття у адвоката на провінції. Зголошення до Адміністрації „Вістника" під „Концепієнт". 1345 1—1

МАШИНИ до писання ріжних системів, мало уживані є на продаж в ціні від мп. 100.000 до мп. 500.000. Інформації уділяє Союз Кредитовий, Львів, Ринок 10. 1349 1—3

МОТОРИ, млинські машини і каміння, вальці, трансмісії, вапно, цеглу, дахівку, черепицю, бляху, дошки, дерево, цвяхи, праси до дахівок, форми до бетонів і т. д. висилає „УБУС", Львів, Осолінських 6. XVI 1—5

ПОТРІБНА женщина, котраб була помічна жені священика в кухні і господарстві. Зголоситися до парох. уряду в Хмільні п. Лопатин. 1352 1—1

СУДІЯ непринятий до урядування за теперішної влади пошукує місця у нотара або адвоката. Блищих інформацій уділить з чемности д-р Степан Брикович, адвокат в Тернополі. 1351 1—6

ОГОЛОШЕННЯ.
За оголошення Редакція не відповідає.

:-: **ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ** :-:
Д-ра ШИМОНА РАППАПОРТА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 17,
без болю пльомбовання і виривання зубів, штучні зуби в кавчуку і золоті по дуже приступній ціні. П. П. Пацієнтів з провінції полагоджується сейчас. 1236 8—10

1344 На зразок таких закордонних видавництв як 1—3
Rhombus Edition, Nelson Edition, Reclams Universal Bibliothek,
повстало у Львові УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО п. з.
„БІБЛІОТЕКА МЕРІЯМА"
з цією тільки ріжницею, що взяло собі за ціль видавати виключно переклади зі всіх ділянок світової літератури. Переклади робитимуть найкращі сили. Кожний випуск попередить вступ найкращого знавця даної літератури. **Артистичний провід у виданню драматичних творів** обняв ласкаво **Олександер Загаров**
ВИЙШЛО З ПЕЧАТИ: **„Червона смерть"** новелі **Е. А. По. Вступ д-ра Яр. Гординського.** ДРУКУЄТЬСЯ: **„Сон літньої ночі"** романтична драма на 5 дій **У. Шекспіра. Переклад і пояснення д-ра Я. Гординського. Артистичний вступ Олександра Загарова.** В ПРИГОТУВАННЮ: Пісні Оссіяна — Меркферзона, Божественна комедія — Данте, Думки — Паскаля, Втрачений Рай — Мільтона.
Поодинокий випуск 160 мп., з почтою 180 мп. Набувати по всіх книгарнях або в часовому головному складі ЛЬВІВ, вул. СОДОВА 4.

АКАДЕМІК, здібний інструктор пошукує лекції з нищих кляс гімн. або виділових на час ферій. Зголошення до Адміністрації під „Академік". 1347 1—1

Подяка.

З волі Всевишнього — скінчив життя Наш Найдорощий Батько бл. п. Антін Кучер. Сею дорогою іменем полишеної опечаленої Рідні складаю найсердечнійшу подяку Впр. Отцю Деканови Т. Курпякови і Впр. Отцю Парохови М. Дмитеркови за відправлення похоронів та відпровадження тлінних останків на місце вічного спочинку; дальше дякую всім приятелям і знакомим Покійного Батька та взагалі всім громадянам Тлустого, які віддали останню присвугу Покійному і причинилися до звеличання похоронного обряду.

У Львові, 8. мая 1922.

Д-р Володимир Кучер.
1337 1—1

:: КУРС КРОЮ. ::
Жіноча Спілка промислова „ТРУД" повідомляє отсим інтересованих, що 23. мая ц. р. розпочинає курс крою суконь. Науку вести буде фахова сила в вечірних годинах, а оплата за цїлий курс 24. лекцій. виносить 10.000 мп., вписове 500 мп. — Зголошуватися до вписи можна кождого дня в Канцелярії Т-ва Ринок ч. 39, I. пов. XV 1—3

Приноса рукописів Галицької України XVI. в. із збірок Національного Музею у Львові (вул. Мохнацького 42) вже появилася — 53 лл. вел. 4-ки, всього 166 знимок, з чого 22 фототипів. Набувати можна в Управі Націон. Музея за попереднім надісланням 7.500 мп. Підписчики доплачують до 6000 мп. II-ий зошит XVI—XVII. в. подвійний вже відданий до друку. По підписці буде він коштувати 10.000. 1350 1—1

5.000 Мкп.!

на будову дому „Рідна Школа" в Станиславові зложили дальше по 5.000 мп. і кличуть:

Головатий Дмитро кличе: 1) Кобру Пилипа в Петрилові, 2) „Драматичний Гурток" при чит. Пр. в Петрилові. Ліщинський Іван (Львів) кличе: 1) о. Теодора Попеля в Дрогобичі, 2) Яцкова Миколу у Львові, 3) д-ра Филипа Евена у Львові, 4) Кузика Сидора у Львові, 5) д-ра Михайла Лівського у Львові. Кордасевич Евстахій кличе: 1) Жуковського Петра в Богородчанах, 2) о. Рудницького в Богородчанах. Д-р Сохацький Іван кличе: 1) о. Наконечного в Лодзінім, 2) Стефановича Ярослава в Микуличині. Пушкар Олекса кличе: 1) о. Івана Стефанчука в Павелчі, 2) д-ра Андрія Лунева в Борщеві. Тимцюрак Володимир кличе: Билика Михайла в Стрию, 2) д-ра Качмарського Михайла у Львові. Саляк Олекса кличе: 1) Романюка Василя в Ходорові, 2) Сенігінського Степана в Ходорові. Коцовський Микола кличе: Андрусишина Степана в Ходорові, 2) Ілечка Атаназія в Ходорові, 3) Чорного Йосифа в Ходорові.

XIV.
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
„КАСИ НАРОДНИЙ ДІМ"
зареєстр. стов. з обмеж. порукою
В САМБОРІ

відбудуться дня 24. мая 1922 о год. 2 а в браку приписаного комплету о год. 2½ по полудни в кімнатах Господ.-торговельної Спілки в Самборі при вулиці Шопена ч. 6 з слідуючим денним порядком:

1) Відкриття Зборів і відчитання звіту з попередних Загальних Зборів.
2) Відчитання звіту з ревізії стоваришення через ревізора Краєвого Союза Ревізійного.
3) Звіт Управи і Провірної Комісії за рік 1921 та уділення абсолюторії.
4) Розділ зисків.
5) Вибір 3 членів Надзірної Ради на місце вильосованих та вибір 3 членів Провірної Комісії.
6) Внески і запити членів.

Рахунки і білянс виложені до перегляднення членів в „Касі Народний Дім" в Самборі.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ
Теод. Біленький в. р. **Вол. Петрик** в. р.

ВОДНІ І МОТОРОВІ МЛИНИ
в ріжних околицях і ріжних цінах, також
маєтки більші і менші
камениці і реальности має на продаж
Аґенція „ФОРТУНА"
1321 **ЛЬВІВ, ФРІДРІХІВ 8** 2—4

ПОЗІР РЕМІСНИКИ!
1280 3—10

Вже надійшов транспорт знарядів для Ковалів, Слюсарів і Столярів
ІНЖ. ІВАН А. ШУМАНН
ЛЬВІВ, ПАНСЬКА 23.

Виконує проєкти на будови. — **Провадить** будови у власнім заряді або на рахунок власника. — — —
Достарчає матеріялів будівельних з власних складів. — **Уладжує** інсталяції промислові, домові. — —
Переводить оцінки, поміри, поділи лісові при помочі лісових інжинірів.
„УСТРІЙ" Товариство промислово-будівельне — — Спілка з обмеженою порукою. — —
БЮРО: Львів, вул. Личаківська ч. 64/I.
1343 **При більших роботах Спілка виробляє потрібні кредити.** 1—1

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА
висвітлюють від пятниці 12. мая ц. р. велику траґедію коронованих голов в 5-ти діях п. з.
Австрійська цісарева Елисавета
(Траґедія в Женеві.)

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма. З друкарні Спілки „Діло".